

nu lagt Mærke til og overveiet, at der i den nye Communallovs § 18 staaer, at ogsaa denne Udgift kan lignedes ligesom andre Communalafgifter, og skjøndt jeg ingenlunde kan erkjende, at Meningen heraf er den, at den hele Indretning med Hestebredningslægder, der er indrettet efter Hartkorn, derved er bleven hævet, erkjender jeg dog, at den Deel deraf, som efter den enkelte Communes Hartkorn falder paa den til Udredelse af dens Indvaanere, kan lignedes deels paa Hartkornet og deels paa Formue og Veilighed. For nu at fjerne de Betænkkeligheder, der kunne være derved, gik jeg ned fra 20 til 16 fl. , altsaa med $\frac{1}{5}$, og den Deel, som med Rimelighed kan forudsættes som Gjennemsnit at ville blive lignet paa Formue og Veilighed, overtager jeg altsaa paa Statskassen. Ved at gaae ind paa Fleertallets Forslag, vil Hartkornet altsaa netop blive stillet saaledes, som det vilde blive, dersom Kommunen skulde bære den fulde Udgift af $20\frac{1}{5}$ fl. Den sidst vedtagne Bestemmelse anseer jeg, som sagt, for at savne tilstrækkelig Grund, og jeg troer, at den kun vil fremkalde Byrde for Amtstuerne og for Communerne. Jeg fraraader derfor bestemt, at man fastholder den, ligesom jeg skal tilføie, at Grunden, hvorfor jeg har stillet saavel det førnævnte Forslag som Forslaget om at forhøie 200 Rd. til 275 Rd. var — foruden den Opfordring, der til det sidste kom fra min ærede Collega — den, at jeg vilde opretholde mit Standpunkt, idet jeg ikke kunde eller vilde berolige mig ved at lade en Ordning, som den sidst vedtagne træde ud i Livet; selv om jeg ikke kan sætte min Mening igjennem i dette Thing, vil jeg forsøge paa at sætte den igjennem i det andet Thing. Smidlertid er jeg, mine Herrer, ligesaavel som den høitærede Krigsminister tilbøielig til at søge denne Sag ordnet paa en baade for Regjeringen og for Borgerne hyldestgjørende Maade. Jeg ønsker, at Loven skal komme ud, og jeg beder dem derfor at tage vel i Betænkning, at naar Sagen igjen skal tilbage hertil, hvilket meget let kan blive Tilfældet, kan den komme til at hvile paa Grund af en saadan Uenighed, men det antager jeg ikke vilde være fuldkommen rigtigt af de ærede Medlemmer at foranledige. Jeg vil foreslaae de Herrer et

Forslag. Naar man vil vedtage Endringsforslaget under Nr. 2, skal jeg for mit Vedkommende ikke søge at faae Sagen her tilbage igjen fra Landstinget, selv om man udstemmer det af mig stillede Endringsforslag til § 1; jeg skal da finde mig i at søge Sagen jebnet paa denne Maade, men vil man imøbegaae mig paa begge Steder, da maa man finde sig i, at jeg opretholde mit Standpunkt og søger at gjøre gjældende, hvad jeg anseer for rigtigt ikke blot nu, men ogsaa for Fremtiden.

Krigsministeren: Jeg skal tillade mig til min ærede Collegas Ytringer at sœie, at for mit Vedkommende vil jeg kunne berolige mig ved, at Finansministerens Forslag til § 1 forkastes, saafremt ogsaa det til § 1 af 15 ærede Medlemmer stillede Forslag forkastes, hvilke to Forslag jeg betragter som nøie sammenhængende. Skulde det ikke blive Tilfældet, vil jeg for mit Vedkommende ikke kunne berolige mig ved den Stilling, som Sagen da kommer i.

Formanden: Det ærede Medlem for Sørs Amts 4de Valgkreds har Ordet.

Solstein: Jeg frasalder Ordet.

Formanden: Det ærede Medlem for Standerborg Amts 1ste Valgkreds har Ordet.

J. Jørgensen: Efter disse Udtalelser af de høitærede Ministre kunde jeg forresten ogsaa gjerne frasalde Ordet. Jeg vil kun med et Par Ord anbefale til Vedtagelse det af Udvalgets Fleertal, hvortil jeg hører, stillede Forslag. Hvad det til § 1 af 15 ærede Medlemmer stillede Forslag angaaer, skal jeg, foruden hvad der allerede er udtalt af begge de ærede Ministre derom, kun tilføie, at jeg anseer det for et meget uheldigt Forslag, da jeg troer, at der deraf vil opstaae mange Brøderier mellem Communerne og Foderværterne. Om det af den høitærede Finansminister til § 1 stillede Forslag skal jeg ikke tale videre, da begge de høitærede Ministre have frasaldet det, under Forudsætning af, at det af Udvalgets Fleertal til § 4 stillede Forslag bliver vedtaget, men